

Dosarul nr. 2ra-1160/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.V. Lastavițchi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cotruța, V. Mihaila, I. Secrieru)

DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ponti” și Societatea cu Răspundere Limitată „Calzemio”, reprezentate de administratorul Victor Coșulean și avocatul Vasile Josan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Panin împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ponti” și Societății cu Răspundere Limitată „Calzemio” cu privire la anularea ordinelor de demisie, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea contravalorii medicamentelor, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 16 august 2018, Dmitri Panin a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ponti” și SRL „Calzemio” solicitând anularea ordinului nr. 22 din 22 mai 2018, emis de administratorul SRL „Ponti”, privind demisia din funcția de șofer, anularea ordinului nr. 34 din 22 mai 2018, emis de administratorul SRL „Calzemio”, privind demisia din funcția de expeditor, încasarea de la SRL „Ponti” a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu, din data eliberării, 24 mai 2018, până la pronunțarea hotărârii judecătorești, încasarea de la SRL „Calzemio” a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu, din data eliberării, 24 mai 2018, până la pronunțarea hotărârii judecătorești, încasarea de la SRL „Ponti” a 10 salarii medii, în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea de la SRL „Calzemio” a 10 salarii medii, în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea de la SRL „Ponti” și SRL „Calzemio” a tuturor cheltuielilor aferente judecării cauzei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 22 noiembrie 2010 a fost angajat la SRL „Ponti” în funcția de șofer. La 02 aprilie 2012, reclamantul a fost angajat, prin cumul, la SRL „Calzemio” în funcția de expeditor. Pe parcursul activității sale, nu i-au fost aplicate anumite sancțiuni disciplinare.

Reclamantul a afirmat că, la 10 mai 2018 a depus cerere pe numele angajatorului SRL „Ponti”, prin care a solicitat eliberarea din funcție de conducător auto începând cu data de 28 mai 2018. Tot în data de 10 mai 2018, a depus cerere și pe numele SRL „Calzemio”, solicitând eliberarea din funcție de expeditor, începând cu data de 28 mai 2018.

Reclamantul a precizat că la data de 12 mai 2018, zi de sâmbătă, a suferit un ictus, fiind internat de urgență în Spitalul Clinic Municipal de Urgență din Chișinău. Cauza stării sale, în opinia reclamantului, au fost învinuirile aduse declarativ la adunare precum că a încălcat disciplina muncii. La 14 mai 2018 i-a fost deschis certificat de concediu medical seria 01 nr. 3020187. Imediat, la 14 mai 2018 a fost contactat inspectorul serviciului personal, Olga, comunicându-i-se despre ictus, starea gravă a sănătății, precum și despre concediul medical.

Totodată, a menționat că, la 15 mai 2018, folosindu-se de dreptul prevăzut în art. 85 alin. (4) Codul muncii, privind retragerea timp de 7 zile calendaristice a cererii de demisie sau depunerea unei noi cereri prin care să o anuleze pe prima, a depus o astfel de cerere prin intermediul Poștei Moldovei, care a fost recepționată la 16 mai 2018, conform avizului de recepție. Respectiv, prin cererea depusă la 15 mai 2018 și-a retras cererile de demisie din 10 mai 2018.

Reclamantul a declarat că, la 22 mai 2018 s-a prezentat la companie, însoțit de un reprezentant, pentru a clarifica situația și repetat a comunicat despre aflarea sa în concediu medical. La cererea de retragere a cererii de eliberare din serviciu nu a primit răspuns. Însă la 25 mai a recepționat prin intermediul poștei înștiințare precum că începând cu 24 mai 2018 a fost eliberat din serviciu. Certificatul medical i-a fost eliberat la data de 26 mai 2018 cu specificarea continuării tratamentului.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la 11 iunie 2018, prin intermediul Poștei Moldovei, a expediat administrației pârâților o cerere, anexând la ea certificatul medical nr. 3020187, prin care a solicitat anularea ordinelor de demisie nr. 22 din 22 mai 2018 și nr. 34 din 22 mai 2018 ca fiind ilegale. La fel, repetat a comunicat despre aflarea sa în concediu medical și este grav bolnav.

Concomitent a indicat că la 26 iunie 2018, prin intermediul poștei, a primit răspunsul SRL „Ponti”, prin care a fost informat că cererea din 15 mai 2018 privind retragerea cererii de demisie a fost respinsă, din motivul încheierii la 14 mai 2018 a unui contract individual de muncă cu un alt salariat. Răspunsul dat avea anexate ordinele din 22 mai 2018 și certificatele cu privire la salariu ale ambelor companii. Respectiv, a accentuat că a luat cunoștință de ordinele de demisie la data de 26 iunie 2018.

Prin intermediul Poștei Moldovei, în data de 18 iulie 2018 a expediat în adresa pârâților certificatul de concediu medical nr. 3020388 pentru achitare, iar la 31 iulie 2018 i-a fost restituit certificatul medical cu informația despre imposibilitatea achitării, recepționată la 02 august 2018.

Reclamantul a notat că prin cererile depuse la 10 mai 2018 și-a exprimat sub presiunea administrației SRL „Ponti” și SRL „Calzemio” intenția de a înceta contractul individual de muncă la 28 mai 2018. Conflictul și presiunea administrației SRL „Ponti” și SRL „Calzemio” a dus la depunerea cererii de demisie și provocarea ictusului. În consecință, a opinat că încetarea raporturilor de serviciu s-a realizat cu încălcarea normelor de drept, în legătură cu ce a pretins plata despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 24 mai 2018 până la

pronunțarea hotărârii judecătorești. Totodată, a solicitat, în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea de la fiecare pârât cu titlu de compensație a câte 10 salarii medii.

La 22 februarie 2019, reclamantul, reprezentat de avocatul Serghei Voitic, a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitând anularea ordinului nr. 22 din 22 mai 2018, emis de administratorul SRL „Ponti”, privind demisia din funcția de șofer, anularea ordinului nr. 34 din 22 mai 2018, emis de administratorul SRL „Calzemio”, privind demisia din funcția de expeditor, încasarea de la SRL „Ponti” a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu, din data eliberării, 24 mai 2018, până la pronunțarea hotărârii judecătorești, încasarea de la SRL „Calzemio” a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu, din data eliberării, 24 mai 2018, până la pronunțarea hotărârii judecătorești, încasarea de la SRL „Ponti” a 10 salarii medii, în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea de la SRL „Calzemio” a 10 salarii medii, în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea în mod solidar de la pârâții SRL „Ponti” și SRL „Calzemio” contravaloarea medicamentelor și serviciilor medicale în sumă de 5325,55 de lei, încasarea de la SRL „Ponti” a prejudiciului moral în mărime de 50000 de lei, încasarea de la SRL „Calzemio” a prejudiciului moral în mărime de 50000 de lei, încasarea de la pârâți a tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, suplimentar s-a indicat că pentru restabilirea sănătății ca urmare a ictusului suferit a procurat medicamente în valoare de 3725,55 de lei, iar pentru controlul medical efectuat la SRL „Maximum-Magnum”, a achitat suma de 1600 de lei. La fel, a relevat că la 24 mai 2018 i-a fost dezactivată polița de asigurare.

De asemenea, a punctat că fiind eliberat ilegal din serviciu și fiindu-i îngădit accesul la muncă, i-a fost cauzată o stare de neliniște, anxietate, insomnie, a suferit un ictus, cât și s-a aflat în imposibilitatea de a-și asigura necesitățile de ordin material și moral, care se realizau de regulă din venitul salarial. Mai mult, la 12 septembrie 2018 i-a fost acordat grad de dezabilitate. În acest sens, a considerat echitabilă repararea prejudiciului moral de către pârâți, a câte 50000 de lei de fiecare.

La 24 iunie 2019, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul, reprezentat de avocatul Serghei Voitic, a depus cerere de modificare/corectare a cerințelor, și anume în partea cerințelor de încasare a prejudiciului moral, având în vedere că s-a indicat doar pârâtul SRL „Ponti” la ambele cerințe.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Panin împotriva SRL „Ponti” și SRL „Calzemio” cu privire la anularea ordinelor de demisie, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, încasarea a câte zece salarii medii în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea contravalorii medicamentelor și compensarea prejudiciului moral prin încasarea a câte 50000 de lei de la fiecare pârât.

Prin decizia din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Dmitri Panin și de avocatul Serghei Voitic, în interesele lui Dmitri Panin și s-a casat integral hotărârea din 08 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Panin împotriva SRL „Ponti” și SRL „Calzemio” privind anularea ordinelor de demisie, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației bănești în locul restabilirii la muncă, încasarea contravalorii medicamentelor,

recuperarea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Panin; s-a anulat ordinul nr. 22 din 22 mai 2018 privind demisia lui Dmitri Panin din funcția de șofer la SRL „Ponti” și nr. 34 din 22 mai 2018 privind demisia lui Dmitri Panin din funcția de expeditor la SRL „Calzemio”; s-a încasat din contul SRL „Ponti” și SRL „Calzemio” în beneficiul lui Dmitri Panin salariul mediu pentru perioada 24 mai 2018 - 08 noiembrie 2019; în locul restabilirii la locul de muncă câte cinci salarii medii de la fiecare; prejudiciul moral a câte trei salarii medii de la fiecare; câte 500 lei de la fiecare, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în prima instanță; în rest, pretențiile formulate au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

La 03 iunie 2020, SRL „Ponti” și SRL „Calzemio”, reprezentate de administratorul Victor Coșulean și avocatul Vasile Josan, au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea pretențiilor admise, pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe integral, ca fiind legală și întemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că soluția instanței de apel este bazată pe abstracții și arbitrară, dar și lipsită de motivarea corespunzătoare. Aprecieră probelor s-a realizat arbitrar.

Totodată, a menționat că, deși, instanța de apel a constatat indirect lipsa unei cereri de retragere a cererii de demisie, expediate în adresa SRL „Calzemio”, a analizat legalitatea ordinului de eliberare din funcție a lui Dmitri Panin de la SRL „Calzemio”, pornind de la premisa precum Dmitri Panin a depus cerere de retragere a cererii de demisie adresată SRL „Calzemio”. Or, SRL „Calzemio” și SRL „Ponti” sunt două entități diferite. Respectiv, instanța de apel nu putea aplica procedura de retragere a cererii de demisie față de SRL „Calzemio” pentru că în final să justifice anularea ordinului. În acest sens, recurentul a optat în favoarea concluziei instanței de fond.

Referitor la soluția instanței de apel în privința SRL „Ponti”, a pretins interpretarea eronată a legii de către instanța de apel, precum și aplicarea în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Recurenții au precizat că instanța de fond a respins integral acțiunea înaintată față de pârâți, din motiv că reclamantul Dmitri Panin nu a depus cerere de retragere a cererii de demisie către SRL „Calzemio” și prin urmare, nu poate fi examinată legalitatea ordinului de eliberare, or, cererea care a fost depusă prin intermediul serviciului poștal, a fost adresată și recepționată doar de către SRL „Ponti”, fapt confirmat prin însăși conținutul cererii și copia avizului de recepție. Referitor la SRL „Ponti”, Dmitri Panin nu poate pretinde ilegalitatea ordinului de eliberare, or, la data de 16 mai 2018, când SRL „Ponti” a recepționat cererea de demisie în mod efectiv, în locul lui Dmitri Panin deja era angajată altă persoană, Sergiu Colibaba, fapt confirmat prin copia cererii din 15 mai 2018, copia ordinului de angajare din 15 mai 2018, copia contractului individual de muncă din 15 mai 2018, cât și declarațiile martorului Sergiu Colibaba, care a declarat că angajarea sa nu a fost fictivă și corespunde datei indicate în actele prezentate.

La caz, deși, instanța de apel constată indirect lipsa unei cereri de retragere a cererii de demisie, expediate în adresa întreprinderii SRL „Calzemio”, analizează

legalitatea ordinului de eliberare a lui Dmitri Panin de la întreprinderea SRL „Calzemio”, pornind de la premisa total eronată precum că Dmitri Panin ar fi depus cerere de retragere a cererii de demisie și către întreprinderea SRL „Calzemio”. Or, SRL „Calzemio” și SRL „Ponti” sunt două entități juridice diferite, care au și sedii juridice diferite, fapt confirmat prin extrasele de la materialele cauzei și informația aflată în acces public gratuit. Astfel, datorită aprecierii vădit eronate a probelor, instanța de apel, omite să facă o distincție explicită dintre raporturile juridice de muncă, care îl vizează pe Dmitri Panin și SRL „Ponti”, pe de o parte și raporturile juridice de muncă, care îl vizează pe Dmitri Panin și SRL „Calzemio”, pe de altă parte. Concluziile instanței nu au suport legal și contrar jurisprudenței CtEDO, au fost bazate pe abstracții în afara oricărei discreții judiciare rezonabile. Mai mult ca atât, conexiunea dintre faptele stabilite și legea aplicabilă lipsește cu desăvârșire în procedura judiciară incriminată.

Cu referire la soluția instanței de apel față de SRL „Ponti”, recurenții au invocat interpretarea în mod eronat a legii și aplicarea în mod eronat a analogiei legii sau analogiei dreptului. La caz, Dmitri Panin a inițiat procedura demisiei din proprie inițiativă, în raport cu angajatorul SRL „Ponti” și în acest sens a depus la 10 mai 2018 cerere de demisie. Ulterior, la 15 mai 2018, SRL „Ponti” a angajat efectiv un alt salariat în locul lui Dmitri Panin, din care considerent cererea de retragere a cererii de demisie, parvenită efectiv la 16 mai 2018, nu mai avea nici un efect juridic față de SRL „Ponti”, care deja avea angajat alt salariat, în aceeași funcție - conducător auto, care a deținut-o anterior și Dmitri Panin.

Referitor la interpretarea eronată de către instanța de apel a art. 85 alin. (4), Codul muncii și „pertinența” art. 264 alin. (6) Cod civil, în redacția până la 01 martie 2019, recurenții au afirmat că dacă se admite prin *reductio ad absurdum* că SRL „Ponti” ar fi recepționat efectiv cererea de retragere a cererii de demisie, la data de 15.05.2018, faptul dat nu ar fi avut nici o importanță, atât timp cât, în locul persoanei demisionare era deja angajată o altă persoană, chiar și în aceeași zi. Or, art. 85 alin. (4) din Codul muncii, prevede în mod explicit dreptul discreționar al angajatorului, de a elibera persoana care își retrage cererea de demisie, dacă deja are angajată o altă persoană efectiv. Totuși, dacă art. 264, alin. (6), Cod Civil, în redacția de până la 01 martie 2019, ar fi aplicabil speței, în opinia recurenților ficțiunea dată, nicidecum nu poate prevala peste realitatea obiectivă. Or, ar echivala cu un absurd total, de a „sanționa” SRL „Ponti”, prin anulare ordinului de eliberare și obligația la plata unor sume uriașe, pentru niște circumstanțe despre care nu avea cunoștință de cauză și despre care, nici nu putea avea cunoștință de cauză. Art. 85 alin. (4) Codul muncii, nu condiționează dreptul discreționar al angajatorului, de ora și data angajării unui nou salariat, pentru a putea decide cu privire la soarta salariatului demisionar, care ar fi depus cerere de retragere a cererii de demisie.

Cu referire la celelalte argumente ale instanței de apel, recurenții au opinat că nu suportă critică poziția instanței de apel precum că nu s-ar fi putut demonstra că Sergiu Colibaba ar fi fost angajat în locul lui Dmitri Panin, or, o examinare *prima fade* a materialului probator, denotă în mod explicit contrariul. Noul salariat Sergiu Colibaba a fost angajat în funcția de conducător auto în cadrul SRL „Ponti” și în funcția de expeditor în cadrul SRL „Calzemio”, fapt care, corespunde întru totul pozițiilor deținute anterior de către salariatul demisionar Dmitri Panin. Prin angajarea timpurie a lui Sergiu Colibaba în funcțiile nominalizate, denotă în mod

explicit faptul că, angajatorii au urmărit scopul suplinirii funcțiilor lăsate vacante anume de către salariatul demisionar Dmitri Panin. Legea nu obligă angajatorul ca, odată cu suplinirea statelor de personal prin angajarea de noi persoane, să indice undeva, în locul căror persoane se efectuează angajarea curentă, din care considerente, argumentul prezentat de către instanța de apel, nu are nici o acoperire legală, pentru a duce la nașterea de obligații. Totodată, în partea ce ține de argumentul instanței de apel precum că nu ar fi putut argumenta graba angajării noului salariat, au menționat că acesta se află în afara oricărei discreții judiciare, pentru a fi luat în considerare, la evaluarea sumară a acțiunilor recurenților, or, graba sau negraba angajării unui nou salariat, nu este dictată de textul legii, însă doar de interesul economic al angajatorului. Astfel, soluția de casare integrală a hotărârii instanței de fond și de admitere parțială a acțiunii reclamantului, dispusă de către instanța de apel, este una nu doar arbitrară și în afara oricărei discreții judiciare, dar și lipsită de motivare corespunzătoare pentru a-i impregna caracterul de temeinicie și legalitate, or, în temeiul art. 239, Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.

Conform jurisprudenței CtEDO, hotărârea din 9 decembrie 1994, Balani c/Spaniei, dreptul de acces la un „tribunal” implică dreptul părților de a obține o hotărâre motivată, ca act final al judecătii. Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei). Or, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat acțiunea posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speța Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea din 09 decembrie 1994).

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului, conform scrisorii de însoțire datate cu 15 iulie 2020 (Vol. II, f.d.23) și a fost recepționată la 22 iulie 2020, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.24).

La 10 august 2020, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.35), Dmitri Panin, reprezentat de Serghei Voitic, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția pentru declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 25 februarie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 03 iunie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale în adresa participanților la proces la 19 martie 2020, conform scrisorii de însoțire (Vol.I, f.d.244), însă lipsesc date despre recepționarea acestei de către partea recurentă. Din textul recursului se atestă recepționarea copiei deciziei motivate a instanței de apel de către partea recurentă la 20 aprilie 2020. Astfel, recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 30 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea litigiului dedus judecătii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de SRL „Ponti” și SRL „Calzemio”, reprezentate de administratorul Victor Coșulean și avocatul Vasile Josan și va casa decizia instanței de apel în partea casării integrale a hotărârii primei instanțe și admiterii pretențiilor reclamantului, în rest va menține decizia instanței de apel în partea respingerii pretențiilor reclamantului și hotărârea primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs; f) să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurentului, însă va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *García Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84).

În conformitate cu articolul 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În temeiul art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: c) a interpretat în mod eronat legea.

Inițial, Colegiul reține că pentru a verifica legalitatea deciziei contestate, fără a administra noi dovezi, va recurge la recapitularea esenței litigiului dedus judecătii.

În temeiul contractului individual de muncă nr.117 din 22 noiembrie 2010 și a ordinului nr. 24 din 22 noiembrie 2010, reclamantul Dmitri Panin a fost angajat în funcția de șofer în cadrul SRL „Ponti” (Vol.I, f. d. 12-14).

De asemenea, reclamantul Dmitri Panin, în baza contractului individual de muncă nr. 50 din 02 aprilie 2012, a fost angajat, prin cumul, în funcția de expeditor în cadrul SRL „Calzemio” (Vol.I, f. d. 114).

În data de 10 mai 2018, reclamantul a depus cereri către SRL „Ponti” și SRL „Calzemio”, prin care a solicitat eliberarea din funcțiile deținute, începând cu data de 28 mai 2018 (Vol.I, f.d.15-16).

Ulterior, la 15 mai 2018, reclamantul Dmitri Panin, prin cererea adresată SRL „Ponti”, recepționată la 16 mai 2018 (Vol.I, f.d.17 verso), în temeiul art. 85 alin.(4) Codul muncii, a solicitat retragerea cererii de eliberare din funcție (Vol.I, f. d. 17).

Concomitent Colegiul notează că, în data de 15 mai 2018, anterior retragerii cererii de demisie depusă de Dmitri Panin, prin contractul individual de muncă de muncă nr.456 din 15 mai 2018 (Vol.I, f.d.78-80) și ordinul nr. 20 din 15 mai 2018 (Vol.I, f.d.77), în cadrul SRL „Ponti” a fost angajat Sergiu Colibaba în funcția de conducător auto, pe o perioadă nedeterminată, iar în baza contractului individual de muncă nr.277 din 15 mai 2018 (Vol.I, f.d.81-83) și prin ordinul nr. 29 din 15 mai 2018, Sergiu Colibaba, a fost angajat, prin cumul în funcția de expeditor, în cadrul SRL „Calzemio”, pe o perioadă nedeterminată.

Prin ordinul nr. 22 din 22 mai 2018 „cu privire la demisie”, emis de SRL „Ponti”, a fost desfăcut contractul individual de muncă încheiat cu reclamantul Dmitri Panin, funcția de șofer deținută în cadrul SRL ”Ponti”, începând cu 24 mai 2018, în temeiul art. 85 alin.(1) Codul muncii, demisia (Vol.I, f.d. 24) și prin ordinul nr.34 din 22 mai 2018 „cu privire la demisie”, emis de SRL „Calzemio”, a fost desfăcut contractul individual de muncă încheiat cu reclamantul Dmitri Panin, funcția de expeditor, deținută în cadrul SRL ”Calzemio”, începând cu 24 mai 2018, în temeiul art. 85 alin.(1) Codul muncii, demisia (Vol.I, f.d. 25).

Prima instanță fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prin hotărârea din 08 noiembrie 2019, s-a pronunțat în favoarea respingerii cererii de chemare în judecată depusă de Dmitri Panin (Vol.I, f.d.168, 176-183).

Instanța de apel, prin decizia din 25 februarie 2020, a admis apelul declarat de partea reclamantă și a casat integral hotărârea din 08 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Panin, fiind anulate ordinele privind demisia lui Dmitri Panin din funcția de șofer la SRL „Ponti” și din funcția de expeditor la SRL „Calzemio” cu încasarea salariului mediu pentru perioada 24 mai 2018 - 08 noiembrie 2019; în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea a câte cinci salarii medii de la fiecare; prejudiciului moral a câte trei salarii medii de la fiecare; câte 500 lei de la fiecare, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în prima instanță; în rest, pretențiile formulate au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a remarcat că, salariatul a beneficiat de dreptul indicat la alin. (4) art. 85 Codul muncii, care îi acordă posibilitatea de a-și retrage cererea de demisie, în termen de 7 zile, or, este cert că cererea de retragere a fost depusă în termenul de 7 zile de la data depunerii cererii de demisie.

Referitor la faptul că, la data 15 mai 2018, prin contractul de muncă nr. 456 și ordinul nr. 20, în funcția de șofer la SRL „Ponti” a fost angajat Colibaba Sergiu (f.d. 77, 78-80), instanța de apel a indicat că nu justifică legalitatea ordinului nr. 22 din 22 mai 2018 privind demisia lui Dmitri Panin din funcția de șofer la SRL „Ponti” și nr. 34 din 22 mai 2018 privind demisia lui Dmitri Panin din funcția de expeditor la SRL „Calzemio”, deoarece instanța de fond incorect a apreciat faptul că, la data 15 mai 2018, adică cu o zi înainte de retragerea cererii de demisionare depusă de Dmitri Panin, prin contractul de muncă nr. 456 și ordinul nr. 20, în funcția de șofer la SRL „Ponti” a fost angajat Colibaba Sergiu. (f.d. 77, 78-80). Or, cererea de retragere a

cererii de demisie a fost depusă la 15 mai 2018, chiar dacă angajatorul a recepționată la 16 mai 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 17 verso).

Instanța de apel a reținut și faptul că, deși angajatorii/intimați au invocat că, la 15 mai 2018 au încheiat un contract individual de muncă cu Colibaba Sergiu (f.d. 78-83), invocând faptul că ultimul este angajat în locul lui Panin Dmitri, însă nici din contractul individual de muncă pe perioadă nedeterminată și nici din ordinul de angajare a lui Colibaba Sergiu, acest lucru nu derivă.

Cu atât mai mult că, angajatorii nici nu au putut justifica graba angajării unui alt salariat, pretins a fi în locul lui Panin Dmitri, cunoscând despre imperativul normei alin. (4) art. 85 Codul muncii, adică dreptul de a-și retrage cererea de demisie în termen de 7 zile de la data depunerii cererii de demisie.

Colegiul va casa decizia instanței de apel în partea în partea casării integrale a hotărârii primei instanțe și admiterii pretențiilor reclamantului și în rest va menține decizia instanței de apel în partea respingerii pretențiilor reclamantului și hotărârea primei instanțe din motivele ce succed, or, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în final a dus la soluționarea greșită a litigiului.

Implicit Colegiul reține constatarea primei instanțe precum că litigiul derivă din aplicarea diferită de către părți a prevederilor art. 85 din Codul muncii, care reglementează modul de demisie a angajatului, termenele în care poate avea loc demisia, retragerea cererii de demisie, termenele de retragere a cererii de demisie și condițiile în care retragerea cererii de demisie produce efecte.

În contextul dat, Colegiul apreciază ca fiind relevante și alegațiile recurențelor aduse actului de dispoziție contestat, în situația în care prin prisma art. 85 alin.(4) Codul muncii, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod.

Anterior dezvoltării ipotezei date, Colegiul iterează că, la caz, reclamantul Dmitri Panin a depus la 10 mai 2018, cereri către SRL „Ponti” și SRL „Calzemio”, prin care a solicitat eliberarea din funcțiile deținute, începând cu data de 28 mai 2018.

Drept urmare, angajatorii SRL „Ponti” și SRL „Calzemio” au emis ordine de desfacere a contractelor individuale de muncă încheiate cu Dmitri Panin, în temeiul art. 85 alin.(1) Codul muncii, demisia.

În continuare, Colegiul evocă prevederile art. 85 alin.(1) Codul muncii, salariatul are dreptul la demisie – desfacere a contractului individual de muncă, cu excepția prevederii alin.(4¹), din proprie inițiativă, anunțând despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menționat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea.

Respectiv, prin prisma normei de drept citate, angajatorii au acceptat cererea de demisie a reclamantului Dmitri Panin și au desfăcut contractele individuale de muncă încheiate.

Concomitent, Colegiul notează că în sensul art. 85 alin.(4) Codul muncii, timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima. În acest caz, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod.

Implicit, reclamantul Dmitri Panin în acest sens a depus la 15 mai 2018, o cerere pe numele SRL „Ponti”, recepționată la 16 mai 2018 (Vol.I, f.d.17 verso), în temeiul art. 85 alin.(4) Codul muncii, prin care a solicitat retragerea cererii de eliberare din funcție (Vol.I, f. d. 17).

Deși, pârâtul SRL „Ponti” a recepționat la 16 mai 2018 cererea de retragere a cererii de demisie, prin ordinul amintit supra, contractului individual de muncă încheiat între SRL „Ponti” și Dmitri Panin, în temeiul art. 85 alin.(1) Codul muncii, a fost desfăcut.

Or, în data de 15 mai 2018, circumstanță reliefată *supra*, anterior retragerii cererii de demisie depusă de Dmitri Panin, prin contractul individual de muncă de muncă nr.456 din 15 mai 2018 (Vol.I, f.d.78-80) și ordinul nr. 20 din 15 mai 2018 (Vol.I, f.d.77), în cadrul SRL „Ponti” a fost angajat Sergiu Colibaba, în funcția de conducător auto, pe o perioadă nedeterminată, iar în baza contractului individual de muncă nr.277 din 15 mai 2018 (Vol.I, f.d.81-83) și prin ordinul nr. 29 din 15 mai 2018, Sergiu Colibaba, a fost angajat, prin cumul în funcția de expeditor, în cadrul SRL „Calzemio”, pe o perioadă nedeterminată.

La acest capitol, Colegiul reține și argumentele recurențelor precum că angajarea unui nou salariat s-a realizat cu scopul ocupării funcțiilor vacante, ca urmare a depunerii cererilor de demisie de către reclamantul Dmitri Panin.

Pornind de la faptul că la caz reclamantul Dmitri Panin nu a solicitat restabilirea la locul de muncă deținut anterior, Sergiu Colibaba a fost audiat în calitate de martor, care a confirmat că angajarea sa s-a realizat în funcțiile vacante, ceea ce justificat a fost reținut de către prima instanță precum că faptul dat corespunde realității și nu este ceva fictiv.

Respectiv argumentele reclamantului și ale instanței de apel la acest capitol, sunt neîntemeiate, în situația în care angajarea lui Sergiu Colibaba s-a realizat la 15 mai 2018, ca urmare a depunerii cererii de demisie a reclamantului Dmitri Panin din funcțiile deținute în cadrul SRL „Ponti” și SRL „Calzemio”.

Sub acest aspect, Colegiul reține constatarea primei instanței conform statelor de personal și tabelului de pontaj al SRL „Ponti”, care afirmă că alte funcții vacante de șofer, decât cea deținută de către reclamantul Dmitri Panin, nu se înregistrează.

De altfel, sunt neîntemeiate alegațiile instanței de apel precum că din contractele individuale de muncă încheiate cu Sergiu Colibaba nu ar rezulta că ultimul a fost angajat în funcțiile deținute anterior de către reclamantul Dmitri Panin.

În această ordine de idei, Colegiul relevă că legislația muncii nu punctează despre obligația angajatorilor de a specifica în locul cui se angajează noii salariați, în special contractele fiind încheiate pe perioade nedeterminate, în situația în care se indică expres că angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod. Or, art. 49 Codul muncii prevede expres conținutul contractului individual de muncă.

În acest sens, Colegiul apreciază ca fiind relevante argumentele recurențelor precum că concluziile instanței de apel sunt bazate pe abstracții, contrar jurisprudenței CtEDO referitor la dreptul la un proces echitabil.

Deși, instanța de apel a casat integral hotărârea primei instanței, în esență, motivarea acestei se rezumă la aprecierea incorectă de către instanța de fond a faptului precum că la 15 mai 2018, cu o zi înaintate de retragere a cererii de demisie

a lui Dmitri Panin, în funcția de șofer al SRL „Ponti” a fost angajată o altă persoană, Sergiu Colibaba.

Referitor la argumentele reclamantului/intimat precum că prin prisma art. 55 alin.(1) Codul muncii, contractul individual poate fi încheiat pe o perioadă determinată, conform art. 54 alin.(2) Codul muncii, în anumite cazuri și respectiv aflarea lui în concediu medical, obliga angajatorul de a încheia un contract pe o perioadă determinată, Colegiul menționează că, la caz, contractele individuale de muncă au fost încheiate cu Sergiu Colibaba pe o perioadă nedeterminată cu ambii angajatori SRL „Ponti” și SRL „Calzemio”.

În context, Colegiul reține ipoteza primei instanțe precum că, la caz, faptul că Panin Dmitri a fost eliberat din funcție la 24 mai 2018, mai devreme decât a solicitat, 28 mai 2018, nu poate servi temei pentru anularea ordinelor contestate, având în vedere că, în locul lui a fost angajată altă persoană, iar cererea de retragere a cererii de demisie a fost depusă după ocuparea funcției de către Sergiu Colibaba.

Concomitent, prima instanța a accentuat că reclamantul nici nu a solicitat repunerea în funcțiile deținute. De altfel, a notat că concedierea reclamantului cu 4 zile înainte de dată indicată putea să genereze dreptul de a solicita modificarea datei eliberării din funcție, însă o atare pretenție nu a fost formulată. La fel, prima instanța a relevat că Dmitri Panin nu poate pretinde încasarea salariului pentru cele 4 zile, având în vedere că, în perioada respectivă se afla în concediu medical, iar în acest caz angajatul poate pretinde doar indemnizație pentru incapacitate temporară, în conformitate cu prevederile pct. 6 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03.02.2005. În speță, reclamantul nu a pretins indemnizație, iar instanța de judecată nu poate examina din oficiu chestiunea cu privire la acordarea ei.

Cu referire la alegația instanței de apel precum că nu ar fi fost justificată de către pârâți graba angajării unui nou salariat în funcțiile deținute anterior de către Dmitri Panin, Colegiul relevă, prin prisma argumentelor recurențelor, că angajarea unui nou salariat a fost determinată de existența funcțiilor vacante ca urmare a depunerii cererii de demisie din propria inițiativă a lui Dmitri Panin, precum și de a nu fi perturbată activitatea entităților juridice.

Deși, la caz, reclamantul inițial și-a exprimat dorința de a fi eliberat de funcțiile deținute în cadrul SRL „Ponti” și SRL „Calzemio”, prin cererile depuse inițial, ulterior, la 16 mai 2018, reclamantul revenind asupra poziției sale referitor la demisia, a depus o cerere de retragere a cererii de demisie doar pe numele angajatorului „SRL „Ponti”.

În această succesiune logică, instanța de recurs evidențiază poziția primei instanțe care întemeiat a constatat existența cererii de retragere a cererii de demisie de către Dmitri Panin doar pe numele SRL „Ponti”.

Subsecvent, Colegiul arată că, deși, instanța de apel în constatările sale accentuează despre existența cererii de retragere a cererii de demisie doar pe numele SRL „Ponti”, instanța de apel contrar prevederilor legale, în lipsa unei cereri a lui Dmitri Panin de retragere a cererii de demisie pe numele SRL „Calzemio”, analizează legalitate ordinelor de demisie emise de ambele entități juridice, prin prisma aceluiași temei.

Or, din circumstanțele conturate *supra* este evident că reclamantul Dmitri Panin a fost angajat în cadrul a două entități diferite, fiind încheiate contracte individuale de muncă din numele ambilor angajatori. Respectiv, examinarea legalității de către instanța de apel a ordinelor de demisie emise de către SRL „Ponti” și SRL „Calzemio”, urma a fi realizată pornind de la faptul că angajatorii sunt două persoane juridice diferite, iar cerere de retragere a cererii de demisie, a fost depusă doar pe numele unui singur angajator.

De altfel, la caz, s-a constatat cert lipsa unei cereri de retragere a cererii de demisie pe numele SRL „Calzemio”, însă instanța de apel contrar circumstanțelor cauzei corelate cu normele de drept material, a anulat ordinul emis de SRL „Calzemio”, având în vedere retragerea cererii de demisie. Or, instanța de apel a eludat faptul că cererea de retragere a fost adresată doar persoanei juridice SRL „Ponti” și respectiv legalitatea eliberării lui Dmitri Panin din funcția deținută în cadrul SRL „Calzemio” nici nu putea fi abordată prin prisma art. 85 alin.(4) Codul muncii.

Revenind la poziția instanței de apel precum că data depunerii cererii de retragerii a cererii de demisie prin prisma art. 264 alin.(4),(6) Cod civil, în redacția în vigoare în perioada de referință, urmează a fi calculată la data depunerii acestei la oficiul poștal, 15 mai 2018, Colegiul relevă că această circumstanță nu poate servi ca temei în anularea ordinului emis de SRL „Ponti”.

Or, deja la 15 mai 2018, la acel moment, în funcțiile vacante, deținute anterior de către reclamantul Dmitri Panin a fost angajat un nou salariat în ambele entități, fiind încheiate contracte individuale de muncă pe o perioadă nedeterminată, întrucât în ceea ce vizează SRL „Ponti”, în virtutea art. 85 alin.(4) Codul muncii, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod.

La caz, Colegiul învederează că reclamantul nu a fost lipsit de dreptul de a aplica prevederile art. 85 alin.(4) Codul muncii și de a-și retragere cererea de demisie, ceea ce a și făcut în ceea ce privește angajatorul SRL „Ponti”, doar că angajarea unui nou salariat în funcția deținută anterior de către Dmitri Panin a creat situația prin care cererea de retragere a demisiei nu putea împiedica emiterea ordinului de demisie de către SRL „Ponti” în privința reclamantului.

La acest capitol, Colegiul reține aserțiunile primei instanțe precum că din perspectiva reglementărilor legale și anume conținute în art. 683 alin.(2), art. 695 Cod civil, care au fost reținute ca fiind pertinente speței, revocarea acordului produce efecte din moment ce a ajuns la destinatar, dar nu din momentul expedierii. Astfel, reclamantul nu poate pretinde retragerea cererii de demisie înaintea angajării altei persoane și respectiv nu pot fi reținute prevederile art. 85 alin.(4) Codul muncii pentru admiterea acțiunii.

În consecință, Colegiul apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe privind respingerea cererii de chemare în judecată.

Implicit, Colegiul conchide că instanța de apel neîntemeiat a considerat întemeiată pretenția reclamantului cu privire la anularea ordinelor emise de două entități juridice, or, în esență instanța de apel a concluzionat în favoarea temeiniciei pretenției prin prisma art. 85 alin.(4) Codul muncii, ignorând faptul că cererea de

retragere a cererii de demisie a fost adresată doar unei entități. Subsecvent, instanța de apel neîntemeiat a admis parțial cerințele reclamantului în sensul dispus.

Concomitent, Colegiul reține că decizia instanței de apel în partea respingerii pretențiilor reclamantului nu a fost contestată.

În corolar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat și va casa decizia instanței de apel în partea casării integrale a hotărârii primei instanțe și admiterii pretențiilor reclamantului, iar în rest va menține decizia instanței de apel în partea respingerii pretențiilor reclamantului și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. a), f), alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ponti” și Societatea cu Răspundere Limitată „Calzemio”, reprezentate de administratorul Victor Coșulean și avocatul Vasile Josan.

Se casează decizia din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Panin împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ponti” și Societății cu Răspundere Limitată „Calzemio” cu privire la anularea ordinelor de demisie, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea contravalorii medicamentelor, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, în partea casării integrale a hotărârii din 08 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și admiterii pretențiilor lui Dmitri Panin.

În rest se menține decizia din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău în partea respingerii pretențiilor lui Dmitri Panin și hotărârea din 08 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Galina Stratulat